

Ruth Jacott, De Rust

Ik ben zo moe
En alles wat ik wil
Is naast jou liggen
In een kamer zo stil
Dat ik je adem hoor
En zonder dat ik het weet
Mee adem met jou
En dat ik even vergeet
Dat er morgen weer een dag
Is vol met haast

Maar de rust die jij me geeft
Als de wereld om me heen raast
En de druk me bijna omblaast
Dat heb ik nog nooit beleefd

Mijn hoofd zit vol met dingen
En ik weet, dat wat ik nu niet doe
Ik straks vergeet
Want nu je niet bij me bent
Weet ik dat er in mij
Geen rust is en ik loop mezelf voorbij

En morgen is er weer zo'n dag vol haast
Maar de rust die jij me geeft
Als de wereld om me heen raast
En de druk me bijna omblaast
Dat heb ik nog nooit beleefd

Ieder trekt aan mij
Mensen praten, mensen bellen
Willen alles mij vertellen
Ieder trekt aan mij

Dagen vol met stress
Ik moet er af en toe voor waken
Mijn verstand niet kwijt te raken
Maar jij houdt me bij de les

Maar de rust die jij me geeft
Als de wereld om me heen raast
En de druk me bijna omblaast
Dat heb ik nog nooit beleefd

Maar de rust die jij me geeft
Als de wereld om me heen raast
En de druk me bijna omblaast
Dat heb ik nog nooit beleefd

Ik belde om te vragen hoe het gaat
Maar ik hang nu op want ik ben al veel te laat